

PONIEDZIAŁEK 18 Października

Św. Łukasza

15:30 - Złote Gody Anny i Józefa
(w domu jubilatów)

17:00 + Hincke: Jan i Halina; + z rodziny

18:00 + Jerzy Sarna

WTOREK 19 Października
Bł. Ks. Jerzego Popiełuszki

17:00 + Jadwiga Jeka w r. śm. i Michał

18:00 + Magdalena i Marcjanna

ŚRODA 20 Października
Św. Jana z Kęt

17:00 + Aleksandra Krukowska

18:00 + dusze w czyśćcu cierpiące; + z rodzin Necel i Cieplińskich

19:00 + Styn: żona Jolanta i syn Kamil, córka Anita Łazaj

CZWARTEK 21 Października

17:00 + ojciec Leon i jego rodzeństwo

18:00 + Baran: Marta i Jan w 16 r. śm.

PIĄTEK 22 Października
Św. Jana Pawła II

17:00 + rodzice: Anna i Zygmunt, brat Rafał, ojciec chrzestny Manfred

18:00 + Cierpisz: Irena i Jerzy

SOBOTA 23 Października

17:00 + Buja: rodzice Rozalia i Feliks oraz rodzeństwo

18:00 + z rodzin: Styn i Marzejon

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA
24 Października

08:00 + Hubert Jutrowski

10:30 + dusze w czyśćcu cierpiące

16:00 + Maria, Gertruda, Franciszek, Stanisław Styn

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 58 674 23 23 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXIX Niedziela Zwykła – 17 października 2021 r.

1. W kalendarzu liturgicznym w poniedziałek przypada święto św. Łukasza, we wtorek bł. Ks. Jerzego Popiełuszki, w środę św. Jana z Kęt, w piątek przypada wspomnienie św. Jana Pawła II.

2. W dalszym ciągu zapraszamy na nabożeństwa różańcowe codziennie o godz. 17.30, dzisiaj po Mszy św. o 16.00. Dzieci zapraszamy od poniedziałku do piątku na godz. 16.00.

3. W związku ze zbliżającymi się dniami modlitwy za zmarłych, przy wyjściu kościoła wyłożone są kartki z wypominkami, które będzie można składać na tacę lub w kancelarii. Złożone przy tej okazji ofiary przeznaczamy na inwestycje budowlane. Bardzo proszę o czytelne wypełnianie wypominek najlepiej w mianowniku. Nie umieszczamy na wypominkach imion i nazwisk osób błogosławionych i świętych, a także tych, których proces beatyfikacyjny trwa tzw. sług Bożych.

4. Przy wyjściu u ministrantów do nabycia aktualna prasa religijna. Za tydzień zbiórka do puszek przed kościołem na cele misyjne.

5. W zeszłą niedzielę do puszek na „Dzielo Nowego Tysiąclecia” zebraliśmy 1040 PLN.

6. Polecamy waszej pamięci ofiary dobrowolne na sprzątanie kościoła.

Dziękując za wspólną modlitwę życzymy wszystkim błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia. Pamiętajmy w modlitwie o misjach. Przyjmijmy Boże błogosławieństwo.

Ksiądz proboszcz Sławomir Skoblik

ORĘDZIE NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY 2021 r.

„Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” (Dz 4, 20).

Drodzy bracia i siostry

Gdy doświadczamy mocy miłości Boga, gdy rozpoznajemy Jego ojcowską obecność w naszym życiu osobistym i wspólnotowym, nie możemy nie głosić i nie dzielić się tym, cośmy widzieli i usłyszeli. Relacja Jezusa z Jego uczniami, Jego człowieczeństwo, które objawia się nam w tajemnicy wcielenia, w Jego Ewangelii i w Jego tajemnicy paschalnej ukazują nam, jak bardzo Bóg miłuje nasze człowieczeństwo i czyni swoimi nasze radości i cierpienia, nasze pragnienia i niepokoje (por. SOBÓR WAT. II, Konst. duszpast. Gaudium et spes, 22). Wszystko w Chrystusie przypomina nam, że świat, w którym żyjemy i jego potrzeba odkupienia nie są Mu obce, a także wzywa nas, byśmy poczuli, że jesteśmy aktywną częścią tej misji: „Idźcie na rozstajne drogi i zaprosicie na ucztę wszystkich, których spotkacie” (Mt 22, 9). Nikt nie jest obcy, nikt nie może czuć się wyobcowany czy daleki od tej miłości współczucia.

Doświadczenie Apostołów

Historia ewangelizacji rozpoczyna się od namiętnego poszukiwania Pana, który powołuje i chce nawiązać dialog przyjaźni z każdą osobą, gdziekolwiek by się ona znajdowała (por. J 15, 12-17). Apostołowie mówią nam o tym jako pierwsi, pamiętając nawet dzień i godzinę, kiedy Go spotkali: „Było to około czwartej po południu” (J 1, 39). Przyjaźń z Panem, to, że widzieli Go uzdrawiającego chorych, jedzącego z grzesznikami, karmiącego głodnych, podchodzącego do wykluczonych, dotykającego nieczystych, utożsamiającego się z potrzebującymi, zapraszającego do błogosławieństw, uczącego w nowy, pełen władzy sposób, pozostawia niezatarte piętno, zdolne wzbudzać zadziwienie oraz wylewną i bezinteresowną radość, której nie można powstrzymać. Jak powiedział prorok Jeremiasz, doświadczenie to jest płonącym ogniem Jego czynnej obecności w naszych sercach, która przynagla nas do misji, nawet jeśli czasami wiąże się z poświęceniami i niezrozumieniem innych (por. 20, 7-9). Miłość jest zawsze dynamiczna i pobudza nas, by dzielić się najpiękniejszą wieścią, będącą źródłem nadziei: „znaleźliśmy Mesjasza” (J 1, 41).

Z Jezusem widzieliśmy, słyszeliśmy i dotykaliśmy, że sytuacja może wyglądać inaczej. Już dziś zainaugurował On czasy przyszłe, przypominając nam o zasadniczej, tak często zapomnianej cesze charakterystycznej naszego bycia człowiekiem: „zostaliśmy stworzeni do pełni, którą można osiągnąć tylko w miłości” (Enc. Fratelli tutti, 68). Nowe czasy wymagają wiary zdolnej, by nadać rozmach inicjatywom i kształtowaniu wspólnot, poczynając od mężczyzn i kobiet, którzy uczą się brać odpowiedzialność za słabość własną i cudzą, promując braterstwo i przyjaźń społeczną (por. tamże, 67). Wspólnota kościelna ukazuje swoje piękno za każdym razem, gdy z wdzięcznością przypomina, że Pan pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 19). „Szczególna miłość Pana zadziwia nas, a zadziwienia, ze swej natury, nie możemy zawłaszczyć ani nikomu narzucić. [...] Tylko w ten sposób może rozkwiatać cud bezinteresowności, darmowego daru z siebie. Również zapału misyjnego nigdy nie można osiągnąć w wyniku rozumowania czy kalkulacji. Wejście «w stan misji» wynika z poczucia wdzięczności”. (Orędzie do Papieskich Dzieł Misyjnych, 21 maja 2020).

Czasy nie były jednak łatwe; pierwsi chrześcijanie zapoczątkowywali swoje życie wiary w środowisku nieprzyjawnym i trudnym. Marginalizacje i uwięzienie przeplatały się z oporami wewnętrznymi i zewnętrznymi, które zdawały się przeczyć, a nawet negować to, co widzieli i słyszeli. Ale to, zamiast być trudnością lub przeszkodą, zamiast skłaniać ich do załamania się czy zamknięcia się w sobie, pobudzało ich do przekształcenia wszelkich niedogodności, przeciwności czy trudności w okazję do misji. Ograniczenia i

przeszkody stały się również uprzywilejowanymi miejscami namaszczenia wszystkiego i wszystkich Duchem Pana. Nic i nikt nie mógł pozostać poza wyzwajającym głosem.

Żywe świadectwo tego wszystkiego znajdujemy w Dziejach Apostolskich, księdze, którą uczniowie-misjonarze zawsze mają pod ręką. Jest to księga opowiadająca o tym, jak woń Ewangelii rozprzestrzenia wraz z jej przejściem, wzbudzając radość, którą może dać jedynie Duch Święty. Księga Dziejów Apostolskich uczy nas przeżywania trudnych doświadczeń przez przyłgnięcie do Chrystusa, by dojrzewać w „przekonaniu, że Bóg może działać w jakichkolwiek okolicznościach, nawet pośród pozornych niepowodzeń” i w pewności, że „kto się ofiaruje i oddaje się Bogu z miłości, z pewnością będzie przynosił obfity owoc (por. J 15, 5)” (Adhort. apost. Ewangelii gaudium, 279). cđn

Kartka z kalendarza:

Lukasz Ewangelista (gr. Ευαγγελιστής Λουκάς) – wierny towarzysz i współpracownik Pawła Apostoła, któremu towarzyszył w wielu podróżach misyjnych. Według tradycji wczesnochrześcijańskiej jest autorem trzeciej Ewangelii, co potwierdzają Ireneusz z Lyonu (ok. 130–ok. 202) i Orygenes (185–254), oraz Dziejów Apostolskich – trzeciej i piątej księgi Nowego Testamentu; święty Kościoła katolickiego i prawosławnego (apostoł)

Najstarsza wzmianka o św. Łukaszu znajduje się w Liście św. Pawła do Filemona, wers 24. Jest również wymieniany w Liście do Kolosan (4,14) i w Drugim liście do Tymoteusza (4,11) – obydwu dziełach przypisywanych świętemu Pawłowi. Łukasz nie należał do grona dwunastu apostołów Jezusa.

Jerzy Aleksander Popieluszko, wcześniej Alfons Popieluszko (ur. 14 września 1947 w Okopach, zm. 19 października 1984 we Włocławku) – polski duchowny rzymskokatolicki, terejarz franciszkański, kapelan warszawskiej „Solidarności”, obrońca praw człowieka w PRL, zamordowany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, błogosławiony i męczennik Kościoła katolickiego. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

Jan Kanty (również Jan z Kęt lub Jan Wacęga; ur. 23 lub 24 czerwca 1390 w Kętach, zm. 24 grudnia 1473 w Krakowie) – prezbiter, polski święty Kościoła katolickiego. Mając 23 lata udał się do Krakowa na studia, które ukończył w 1418 ze stopniem magistra sztuk; potem przyjął święcenia kapłańskie w Kościele Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Tuchowie, obecnie sanktuarium ojców redemptorystów. Od 1421 przez osiem lat prowadził szkołę klasztorną u miechowskich bożogrobców. Tam również zaczął przepisywać rękopisy, co robił przez resztę życia, oraz głosił kazania. W 1429 zaczął wyklądać na Akademii Krakowskiej, równocześnie studiując w niej teologię – magisterium otrzymał w 1443. W tym czasie został kanonikiem i kantorem w Kościele św. Floriana w Krakowie. Zaproponowano mu także probostwo w Olkuszu, z czego jednak szybko zrezygnował. Był zwolennikiem koncyliarizmu. Pochowany w kościele św. Anny w Krakowie